

[Handelsministeren.]

påvirke. Det er dem, der kommer til os udefra, og hvor vor påvirkningsmulighed er den indirekte, der findes igennem det internationale samarbejde og det europæiske samarbejde, som desværre på dette område lader meget tilbage at ønske. Men en del af prisstigningstendenserne hænger sammen med forhold i vort eget land og er påvirkelige igennem den politik, vi tilrettelægger.

Det lovforslag, som her bliver fremsat for folketinget, falder i hovedsagen i 3 afsnit, dels et område, som sigter på et prisstop, som ikke er absolut, men som i sin udformning er et overordentlig kategorisk prisstop, dels et afsnit om husleje, som tilsigter, at på samme måde, som man igennem prislovgivningsafsnittet i loven skal dæmpe prisudviklingen, skal huslejudviklingen dæmpes, og dels et afsnit, som handler om overenskomststridige konflikters retlige ugyldighed.

Hvis man ser på lovforslagets indhold – og jeg skal ikke gå i enkeltheder – og ser på den udformning, lovforslaget har fået, så må man erkende, at det i mange henseender er en overordentlig rigoristisk lovgivning. Det er det for erhvervslivet, for erhvervslivets indehavere, det er det for lønmodtagerne, ikke igennem direkte, men indirekte påvirkning af løndannelsen. Det er en politik, som stiller krav til os alle sammen, stiller krav ikke blot til os her i tinget, som skal træffe beslutninger, der påvirker det økonomiske udviklingsforløb i Danmark, beslutninger, som enhver, der beskæftiger sig med politiske forhold, ved ikke er behagelige, beslutninger, som vi også ved ikke er populære. Personlig misunder jeg ikke de popularitetens forkæmpere, som vi nok skal høre senere på aftenen; de dømmes af deres egen letsindighed.

Men det er også en politik, som stiller krav til andre end os. Den stiller krav til erhvervslivets udøvere, den stiller krav til arbejdsmarkedets parter både på den ene og på den anden side. Men vi må også erkende, at den politik, der her bliver lagt frem til forhandling og forhåbentlig vedtagelse i tinget, er en betydelig mere realistisk politik end den, der dukkede op i horisonten for en uges tid siden.

Jeg ved godt, at mange mennesker, som

måske ikke tænker særlig reflekteret – hedder det vist med et fint fremmedord – over de økonomiske sammenhænge, lader sig besnære af ord som absolut lønstop og absolut prisstop. Absolut lønstop og absolut prisstop er en utopi. Det er ikke noget, der kan gennemføres, det kan end ikke gennemføres i en politistat, hvad enten det er en politistat i den østlige eller den vestlige del af verden. Det kan måske holde 8 dage eller 14 dage, men det kan ikke holde over for de kræfter, der bestemmer menneskers optræden i det økonomiske liv.

Det forslag, vi forelægger, er ikke et totalt pris- og lønstop, det er et delvis prisstop, og indirekte påvirker det mulighederne for at foretage lønfremstød i de tre måneder, det er forudsat at loven skal gælde. Men det er betydelig mere realistisk, og jeg tror, at hvis alle kræfter, som øver indflydelse på disse områder, sætter ind for at virkeliggøre lovforslagets formål, vil de også være i stand til at opnå et ganske betragteligt resultat.

Derfor er opgaven nu ikke at varetage mere snævre gruppe- eller parti- eller andre egoistiske interesser, men at samle kræfterne om at genskabe en bedre udvikling i vort pris- og omkostningsniveau, som vi alle sammen godt ved er forudsætningen for at løse vores fundamentale økonomiske problem.

Formanden:

Eksemplarer af det nu fremsatte lovforslag vil blive omdelt.

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i dag, torsdag den 2. december, kl. 20 med følgende dagsorden:

Eventuelt: første behandling af forslag til lov om stop for pris-, husleje- og indkomststigninger.

Mødet hævet kl. 17.45.